

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego A. K. (1) reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego E. D.

przeciwko A. K. (2)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 16 marca 2016 roku alimenty zasądzone uprzednio

wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 19 listopada 2012 roku sygnatura akt III Rc 322/12 od pozwanego A. K. (2) na rzecz małoletniego syna A. K. (1) urodzonego (...) z kwoty 150 (sto pięćdziesiąt) złotych do kwoty 300 (trzysta) złotych miesięcznie płatnej do rąk matki małoletniego E. D. do dnia 10 – tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki z płatnością którejkolwiek z rat;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. wyrokowi z pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi;

V. przyznaje adwokatowi A. P. wynagrodzenie w kwocie 600 (sześćset) złotych wraz z odpowiednią stawką podatku VAT, które nakazuje wypłacić ze środków Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Pruszkowie.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Pruszkowie w dniu 01 grudnia 2015 r. wpłynęło powództwo E. D. działającej w imieniu małoletniego syna A. K. (1) o podwyższenie alimentów od A. K. (2) zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 19 listopada 2012 r. w sprawie III RC 322/12 z kwoty po 150 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniego E. D., wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie pozwany został zobowiązany do łożenia na rzecz małoletnich powodów K. i A. K. (1) alimentów w wysokości łącznej 300 zł miesięcznie. Od chwili zasądzenia alimentów minęły trzy lata i w tym czasie w życiu powodów wiele uległo zmianie. K. K. ukończyła szkołę ponadgimnazjalną w listopadzie 2015 roku i ma zamiar podjąć dalszą naukę dopiero we wrześniu 2016 r., a co za tym idzie pozwany nie jest już zobowiązany do łożenia alimentów na jej rzecz. W związku z czym złożyła do komornika stosowne podanie o ograniczenie egzekucji alimentów na jej

rzecz. Podała także, że A. K. (1) ukończył gimnazjum i obecnie uczęszcza do pierwszej klasy liceum. Dorastanie powoda spowodowała, że jego potrzeby finansowe się zwiększyły. Wskazała także, że pracuje jako (...)i otrzymuje wynagrodzenie około 2500 zł miesięcznie. Pozwany jest rencistą, jednakże nie jest w stanie określić wysokości pobieranej przez niego renty. Przedstawicielka ustawowa nie wykluczyła możliwości zamiany rat alimentacyjnych na zwolnienie przez pozwanego mieszkania przy ul. (...) w P., z tego względu, że pozwany całymi dniami przebywa u swojego brata, a do domu przychodzi jedynie spać (k. 3-5).

Pozwany w piśmie z dnia 8 marca 2016 r. wniósł o odrzucenie pozwu i niezasądzanie kosztów postępowania. Wskazał m.in., że jest osobą niepełnosprawną, co wynika z choroby (...), która trwa od prawie 20 lat i systematycznie ulega pogłębieniu. Obecnie brak jest perspektyw na wyleczenie choroby. Osobą, która wspomaga go w codziennej egzystencji jest brat. Szczególnie dużym utrudnieniem jest dla niego przemieszczanie się. Nie ma żadnej pomocy ze strony dzieci i byłej żony. Podał, iż miesięcznie osiąga dochody netto w kwocie 895,36 zł z tytułu renty. Ponosi koszty z tytułu czynszu za mieszkanie w kwocie 226,72 zł miesięcznie, na zakup leków w kwocie 65 zł i opłaca alimenty w kwocie 150 zł. Podniósł także, że córka ma zamiar podjąć naukę od września 2016 roku, a zatem może spodziewać się, że wystąpi ponownie o alimenty. Podał również, że sugerowanie w pozwie zwolnienia z rat alimentacyjnych w zamian za zwolnienie mieszkania uważa za nieodpowiedzialne i oburzające, mające na celu pozostawienie pozwanego bez własnego miejsca zamieszkania. Pozwany wyjaśnił, że u brata przebywa w ciągu dnia z uwagi na stałą opiekę (k. 24-24v).

Przedstawicielka ustawowa powódki w toku całego procesu i do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo i wносиła o podwyższenie alimentów od dnia 01 listopada 2015 r. do kwoty po 300 zł miesięcznie (k. 16, płyta CD – k.17, k. 33 -34, płyta CD – 35).

Pozwany nie uznał powództwa i do chwili zamknięcia rozprawy wnosił o jego oddalenie w całości. Pełnomocnik pozwanego ustanowiony z urzędu wnosił o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego i oświadczył, iż nie zostały one pokryte w całości ani w części (k. 16, płyta CD – k.17, k.33-34, płyta CD – 35).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni A. K. (1) urodzony dnia (...) jest synem E. D. i A. K. (2).

Alimenty na rzecz małoletniego A. K. (1) od pozwanego A. K. (2) zostały ustalone ostatni raz wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 19 listopada 2012 r. w sprawie III RC 322/12 w wysokości 150 zł miesięcznie. Tym samym wyrokiem zostały zasądzone alimenty od A. K. (2) na rzecz córki K. K. urodzonej (...) w takiej samej kwocie jak na rzecz A. K. (1).

A. K. (1) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miał 13 lat, uczęszczał do I klasy gimnazjum w P. i ogólnie był zdrowy. Mieszkał wraz z rodzicami, siostrą i bratem - dzieckiem matki z drugiego związku.

Obecnie A. K. (1) ma 17 lat, mieszka wraz z rodzicami i bratem. Uczęszcza do pierwszej klasy liceum w P.. Nosi okulary, raz w roku musi być badany przez okulistę. Uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego, których koszt wynosi 240 zł miesięcznie i z matematyki, których koszt wynosi 120 zł miesięcznie. Pozostałe jego potrzeby są standardowe, jak osób w jego wieku. Na pokrycie kosztów żywności potrzebna jest kwota ok. 400 zł miesięcznie, na koszty odzieży i obuwia ok. 150 zł miesięcznie, na pozostałe potrzeby ok.100 zł miesięcznie. W skład usprawiedliwionych potrzeb małoletniego wchodzi również koszty mieszkaniowe w wysokości ¼ całości tych kosztów. Małoletni dojeżdża do szkoły w P., co pociąga za sobą koszty w wysokości 50 zł miesięcznie. Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego powoda są wyższe niż uprzednio o co najmniej 410 zł.

E. D. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miała 39 lat, pracowała w (...)w (...) w P. jako (...)i otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 2500 zł netto miesięcznie. Wcześniej zawarła ponowny związek małżeński, z którego ma pięcioletnie dziecko. Nie mieszkała ze swoim mężem. Zamieszkiwała w P. wraz z dziećmi w mieszkaniu, którego jest współwłaścicielem w mieszkaniu, w którym zamieszkiwał również A. K. (2).

Obecnie E. D. ma 43 lata, zamieszkuje w tym samym miejscu, co w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej. Jest w związku małżeńskim, ale nie mieszka z obecnym mężem, nie prowadzi z nim wspólnego gospodarstwa domowego. Z zawodu jest (...), pracuje nadal w tym samym miejscu i otrzymuje wynagrodzenie podstawowe w tej samej kwocie tj. 2500 zł. Dodatkowo co miesiąc ma jeden lub dwa dyżury w pracy, gdzie za jeden dyżur otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 180 zł. Otrzymuje dodatek dla (...) do pensji w wysokości ok. 200 zł miesięcznie. Do jej rąk wpływają alimenty na syna A. K. (1) w kwocie po 150 zł miesięcznie. Alimenty te są przekazywane poprzez komornika. Wcześniej otrzymywała także alimenty na córkę K. K., która jest już pełnoletnia i obecnie przebywa w (...) u siostry E. D.. K. K. ukończyła w Polsce szkołę zawodową i uzyskała zawód (...). Nie kontynuuje edukacji, ale ma w planach naukę od przyszłego roku szkolnego. K. K. nie ma stałej pracy, ale ma możliwość podjęcia pracy w (...). E. D. nie ponosi obecnie kosztów utrzymania córki. A. K. (2) nie przekazuje również alimentów na rzecz córki. Nie toczyło się postępowanie sądowe o uchylenie obowiązku alimentacyjnego A. K. (2) na rzecz córki K. K..

E. D. ponosi koszty remontów mieszkania oraz opłat za media. Dopłaca do czynszu miesięcznie 100 zł, płaci za prąd 120 zł, za gaz około 100 zł miesięcznie. Posiada zaległości w płaceniu za czynsz mieszkania w kwocie 2000 zł. Ponosi koszty karty miejskiej syna w kwocie 50 zł. Obecnie nie ma długów. Nie ma zasądzonych przez Sąd alimentów na syna z drugiego małżeństwa, otrzymuje dobrowolnie na niego od męża 500 zł.

A. K. (2) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość alimentów miał 45 lat i zamieszkiwał w P. wraz z byłą żoną, małoletnimi dziećmi i dzieckiem byłej żony z drugiego związku. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z (...) r. został uznany za trwale niezdolnego do samodzielnej egzystencji. Miał znaczne problemy z komunikowaniem się i wysławianiem. Kontakt z nim był ograniczony. Przejawiał on także postępujące zaburzenia poznawcze. Nie był ubezwłasnowolniony. Otrzymywał z tytułu renty inwalidzkiej nieco ponad 700 zł netto miesięcznie. Wymagał stałej opieki. Pomagali mu w tym matka i brat, u których spędzał cały dzień, a do domu wracał tylko na noc. Prowadził wspólnie z matką i bratem gospodarstwo domowe. Pokrywał część opłat za mieszkanie. Był to koszt około 300 zł miesięcznie. Z renty finansowany był także zakup leków w kwocie około 150 zł miesięcznie.

Obecnie A. K. (2) ma 49 lat i nadal mieszka w tym samym miejscu wraz z byłą żoną, synem oraz dzieckiem byłej żony z drugiego małżeństwa. Jest współwłaścicielem mieszkania. W ciągu dnia przebywa u brata, który się nim opiekuje na co dzień, natomiast na noc wraca do swojego mieszkania. Otrzymuje rentę w kwocie 895,36 zł miesięcznie, którą dysponuje jego brat. Obecnie stan zdrowia pozwanego nie uległ poprawie. Nadal ma problemy z poruszaniem się oraz komunikowaniem. Nie jest ubezwłasnowolniony, jednakże sprawa o ubezwłasnowolnienie jest w toku. Płaci alimenty na syna w kwocie 150 zł miesięcznie. Prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przez komornika. Obecnie nie ma zaległości w płaceniu alimentów. Do 1 listopada 2015 r. płacił także alimenty na córkę K. K.. Postępowanie egzekucyjne w tym zakresie zostało ograniczone. Ma kontakt z synem. Ponosi koszty czynszu w kwocie 226 zł miesięcznie, na leki około 50 zł miesięcznie. Z renty utrzymuje się także jego brat, który nigdzie nie pracuje. Renta uzyskiwana przez A. K. (2) jest większa niż uprzednio o około 190 zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o następujące dowody:

wniosek wierzyciela o ograniczenie egzekucji k. 6, zaświadczenie lekarskie k. 25, orzeczenie lekarskie orzecznika ZUS k. 27, pokwitowanie k. 28, potwierdzenie wypłaty z ZUS k. 29, zeznania świadka Z. K. k. 33v, przesłuchanie powódki E. D. k. 33v, płyta CD – k. 35, przesłuchanie pozwanego A. K. (2) k. 34, płyta CD – k. 35.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Strony nie kwestionowały okoliczności faktycznych w sprawie.

Paragon dołączony do akt sprawy jako dokument, który nie zawiera danych identyfikujących kupującego nie stanowiły istotnego dowodu w sprawie.

Sąd Rejonowy określając koszty utrzymania dziecka oparł się na zasadach doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak m.in. wyżywienie, ubranie, środki czystości i kosmetyki.

Sąd dał wiarę przesłuchaniom przedstawicielki ustawowej mał. powoda. Były one wiarygodne. Sąd nie miał wątpliwości w zakresie prawdziwości słów przedstawicielki ustawowej powoda.

Pozwany z uwagi na swoje ograniczenia zdrowotne nie był w stanie przedstawić podczas przesłuchania żadnych istotnych okoliczności w sprawie. Z tego też względu Sąd odstąpił od zadawania dalszych pytań w sprawie.

Zeznania świadka były zdaniem Sądu wiarygodne.

Poprzedni stan faktyczny Sąd ustalał również posiłkowo w oparciu o ustalenia Sądu w sprawie III RC 322/12.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łżenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, przy czym wykonywanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka.

Stosownie do treści art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia zasądzającego alimenty zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Wysokość alimentów od pozwanego A. K. (2) na rzecz małoletniego A. K. (1) ostatnio została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 19 listopada 2012 r. w sprawie III RC 322/12 na kwotę po 150 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

Dla oceny zasadności powództwa należało zatem ustalić czy od tej ostatniej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego powoda.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego A. K. (1). Niewątpliwie bowiem przez okres trzech lat potrzeby dziecka nie zmały. Wobec rozwoju małoletniego te potrzeby w przedmiotowym okresie wzrosły. W dacie orzekania w poprzedniej sprawie powód miał 13 lat i uczęszczał do I klasy gimnazjum w P.. Obecnie uczy się w pierwszej klasie liceum w P.. Określając koszty utrzymania małoletniego powoda Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania podstawowych potrzeb. Potrzeby powoda zwiększyły się o koszty korepetycji (360 zł) oraz koszty dojazdu do szkoły (50 zł). Koszty wyżywienia, koszty odzieży i obuwia są na podobnym poziomie. Również ponoszone są trochę wyższe kwoty w zakresie kosztów książek do szkoły. Kwota alimentów w wysokości 150 zł nie pozwala na pokrycie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda. Kwota ta nie pozwalała na pokrycie tych potrzeb również w poprzednim okresie, jednak z uwagi na wysokość renty oraz posiadanie dwójki dzieci utrzymaniu alimenty nie zostały zasądzone w wyższej wysokości.

Kwota niezbędna do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda winna być w ramach możliwości zarobkowych i majątkowych pokryta przez obojga rodziców. W zakresie przesłanek wpływających na wysokość obowiązku alimentacyjnego należy podkreślić, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do

alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, które stanowią górną granicę tego obowiązku.

W przedmiotowym okresie nie poprawiła się sytuacja pozwanego w zakresie jego stanu zdrowia, a tym samym możliwości samodzielnego funkcjonowania. Z tego powodu uzyskiwana przez pozwanego renta to maksimum jego możliwości. Wysokość świadczenia rentowego uzyskiwanego przez pozwanego jednak wzrosła w porównaniu z 2012 rokiem. Aktualnie nie uiszcza on również alimentów na rzecz córki, która jest już dorosła, nie kontynuuje edukacji i przebywa w (...), gdzie ma możliwość podjęcia zatrudnienia. W ocenie Sądu pozwany może więc przeznaczać na utrzymanie małoletniego syna również kwotę, którą uprzednio przeznaczał na utrzymanie córki. W ten sposób łączna kwota alimentów w wysokości 300 zł jest możliwa do płacenia przez pozwanego na rzecz powoda. Stanowi ona analogiczne kwotowo obciążenie, jakie spoczywało na pozwanym poprzednio. W postępowaniu dowodowym nie zostało wykazane, iż jego inne potrzeby i wydatki zmieniły się. Należy również wskazać, iż zasądzona kwota alimentów, jest kwotą bardzo małą, znacznie niższą niż przeciętne kwoty alimentów zasądzane w Sądzie Rejonowym w Pruszkowie na poczet małoletnich w wieku powoda. Kwota ta jednak w połączeniu ze środkami uzyskiwanymi przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda pozwolą na pokrycie usprawiedliwionych potrzeb powoda.

W celu rozwiania wątpliwości pozwanego co do dalszego trwania obowiązku alimentacyjnego na rzecz jego córki, który ewentualnie mógłby wpłynąć na możliwość realizowania przez niego obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna należy przytoczyć treść art. 133§ 3 kro, iż rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. To A. K. (2) może wystąpić z powództwem przeciwko K. K. o uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego.

Z powyższych względów Sąd podwyższył wysokość alimentów orzekając jak w punkcie I wyroku. Sąd podwyższył alimenty począwszy od dnia orzekania i oddalił powództwo w części, co do żądania podwyższenia alimentów począwszy od dnia 1 listopada 2015 r. z uwagi na to, iż pozwany z uwagi na wysokość uzyskiwanej renty rozdysponowuje na bieżąco posiadane przez siebie środki, nie posiada oszczędności. W tej sytuacji nie posiadałby środków do wyrównania alimentów za ponad cztery miesiące.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 138 kro w zw. z art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 kro, orzeczono jak w punkcie I i II sentencji.

Rygor natychmiastowej wykonalności został wyrokowi nadany na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 102 k.p.c. uznając, iż sytuacja pozwanego, nie pozwala na obciążenie go kosztami sądowymi w niniejszej sprawie.

O kosztach pomocy udzielonej pozwanemu z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz § 19 w zw. z § 6 pkt 3 i § 2 ust. 3 oraz § 7 ust 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przyznając wynagrodzenie zgodnie ze złożonym oświadczeniem.